

jerne, i en, i Sammenligning med Indtægterne af Fæstegodsset, selv naar den aarlige Gjennemsnitsindtægt af Indfæstninger medregnes, aldeles uforholdsmæssig Grad.

Naar der nu er Spørgsmaal om en fornyet Krigsskat, er der ingen Grund tilstede for at paalægge Eieren mere end Halvdelen af Hartkornskrigsskatten paa Fæstegodsset.

Til § 6.

Da Bygningskrigsskatten betydeligt er lettet for Eieren af Kjøbstadbygninger ved den indrømmede Decourt i Renten af indestaaende Prioritetsskjeld, og det er en temmelig almindelig Sagttagelse, at hverken Eieren af bygningsafgivtspligtige Steder eller Brugerne paa Landet ere rammede i tilsvarende Forhold til andre Statsborgere ved Forordningen af 5te Juni 1848, § 7, er denne Deel af Skatten fundet passende at kunne forhøies med $\frac{1}{4}$ Deel, hvorved for Statskassen vil indvindes henved 100,000 Rbdlr.

At Embedsmænds Embedsboliger ere fritagne for denne Deel af Skatten er en Folge af, at den Indtægt, Boligen afgiver, kommer i Beregning til at forhøie Gagekrigsskatten.

Da iøvrigt den Steder paa Landet paaliggende Bygningsafgift hidrører fra den Møring, som deri drives, er det saa meget mere rigtigt, at Brugeren bør bære Halvdelen af Skatten, uden Hensyn til, om Brugen er livsvarig, eller ikkun paa Aaremaal eller Dystigelse.

Til § 8.

At der for Embedsmænd og Betjente, som nyde Gage af Hans Majestæts Civilliste og af de fyrstelige Personers Appanager, nu bliver at beregne særskilt Gagekrigsskat, følger af, at Hans Majestæt i dette Aar formedelst Affavnet af den paa Holsten og Lauenborg faldende Deel af Civillisten, ikke har seet sig istand til at tillade Krigsskatsberegning af den tilbageværende, paa Danmarks Rige faldende Deel af Civillisten, saaledes som Tilfældet derimod var i 1849, og at de Appanagerede, formedelst lignende Affavn af en endog større Deel af de hidtil nyde Annua, end Krigsskatten udgjorde i forrige Aar, maae ansees ude af Stand til endydermere selv at erlægge Krigsskat af de tilbageblivende $\frac{1}{2}$, hvorved de hver især vilde

miste i Finantsaaret 1850 omtrent $\frac{1}{3}$ af et Aars Indkomster inden Krigen.

I Dverreenskemmelse med hvad foran ad § 5 er bemærket, ere Geistlighedens Indtægter medtagne under Gagekrigsskatten.

Da de i de senere Aar regulerede Ansættelser af samtlige Præstefalds Indtægter ere støttede paa paalidelige Undersøgelser, er det fundet ufornuddent at indhente nye særskilte Angivelser om hvert enkelt Ralds Indtægter, idet man dog derhos har fundet, at hine Ansættelsessummer i Henseende til Krigsskattens Beregning passende kunde forhøies med 10 Procent. Naar fremdeles Underretning erhverves om de for hvert Rald egne Indtægter og Byrder, som ikke ere indbefattede under de omhandlede Ansættelsessummer, vil det derefter udkommende Beløb uden Betænkelighed kunne lægges til Grund for Skattens Beregning.

For Bispe=Embedernes Indtægter, forsaavidt disse bestaae i andet end fast Gage, have derimod ikke deslige Ansættelser, og særskilte Dpgivelser i saa Henseende ere derfor fornødne.

Til § 9.

Paa Møring i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder blev forrige Gang lignet respective 82,000 Rbd. og 50,000 Rbd.

Heri er nu fundet passende at kunne stee en Forhøielse af 50,000 Rbd. for Kjøbenhavn og af en lige Størrelse for de øvrige Kjøbstæder, hvorved Møringensdrivende i Kjøbstæderne ville komme til at tage en, i Sammenligning med hvad Hartkornbrugere og Embedsmænd maae bære, mere forholdsmæssig Deel i Krigsskatten, end efter Trdgn. 5te Juni 1848, § 10, der i Almindelighed er anset for at have været for skaansom mod Kjøbstæderne, var Tilfældet.

Til § 10.

Da Indtægterne i første Kvartal 1850, som en Folge af den foreløbige Lov af 17de Decbr. 1849 ere med indbegrebne under de øvrige Indtrader i den Beregning, hvis Resultat afgiver en Beholdning af 1,800,000 Rbd. til Dverførfel paa Finantsloven, er det nødvendigt, for at faae et fuldt Aars Krigsskat ud af de her ommeldte indirecte Afgifters Forhøielse, at Forhøielsens forlænges til Udlobet af første Kvartal 1851. Der er hidtil heller ingen lammende Indflydelse sporet af